ECLI:LV:AT:2022:0519.A420181619.15.L
Lieta Nr. A420181619, SKA-598/2022
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2022.gada 19.maijā

[1] Senātā saņemta Būvniecības valsts kontroles biroja kasācijas sūdzība par Administratīvās apgabaltiesas 2021.gada 22.novembra spriedumu, ar kuru apmierināts pieteicējas SIA „Latvi Dan Agro" pieteikums un atcelts Ekonomikas ministrijas 2019.gada 31.marta lēmums Nr. 3.11-6/2019/349.

Atbilstoši apgabaltiesas spriedumā norādītajam ministrija konstatēja, ka līgumā ar SIA „Enerģijas publiskais tirgotājs" norādītā pieteicējas koģenerācijas stacijā uzstādītā elektriskā jauda ir mazāka par to plānoto elektrisko jaudu, kas ir norādīta iesniegumā, uz kura pamata ministrija ir pieņēmusi lēmumu par tiesību piešķiršanu pieteicējai pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros. Līdz ar to ar pārsūdzēto iestādes lēmumu grozītas pieteicējai piešķirtās tiesības pārdot koģenerācijas stacijā koģenerācijā saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, samazinot elektroenerģijas obligātā iepirkuma apjomu kalendārajā gadā.

Apgabaltiesa ministrijas lēmumu atzina par nepamatotu, norādot, ka ministrija nav ņēmusi vērā, ka koģenerācijas stacijā faktiski uzstādītā elektriskā jauda atbilst iesniegumā norādītajai plānotajai uzstādāmajai elektriskajai jaudai, ko apstiprina lietā esošie pierādījumi. Līdz ar to nav pamata pieņemt Ministru kabineta 2009.gada 10.marta noteikumu Nr. 221 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu un cenu noteikšanu, ražojot elektroenerģiju koģenerācijā" (turpmāk – noteikumi Nr. 221) 35.^{2}punktā paredzēto lēmumu.

[2] Kasācijas sūdzībā norādītie argumenti ir vērsti uz to, ka noteikumu Nr. 221 35.^{2}punktā paredzētais lēmums ir obligātais administratīvais akts, tāpēc, iestājoties šajā tiesību normā noteiktajiem apstākļiem, iestādei nav izvēles iespējas, proti, tai ir jāpieņem attiecīgais lēmums. Kasatora ieskatā tiesa nepamatoti to nav ņēmusi vērā.

Pārbaudot apgabaltiesas spriedumu, senatoru kolēģija konstatē, ka arī apgabaltiesa ir atzinusi, ka noteikumu Nr. 221 35.^{2}punktā paredzētais lēmums ir obligātais administratīvais akts. Vienlaikus apgabaltiesa norādījusi, ka arī tajos gadījumos, kad iestādei ir jāizdod obligātais administratīvais akts, iestādei tiesību normas ir jātulko ne tikai gramatiski, kā to iestāde ir darījusi izskatāmajā gadījumā, bet arī sistēmiski un teoloģiski, lai tādējādi sasniegtu taisnīgāko un lietderīgāko mērķi. To ievērojot, apgabaltiesa ir skaidrojusi noteikumu Nr. 221 35.^{2}punkta normas jēgu un likumdevēja mērķi, pieņemot šo tiesību normu. Rezultātā apgabaltiesa atzinusi, ka ar 35.^{2}punktā paredzēto koģenerācijas elektrostacijā uzstādīto elektrisko jaudu, kas norādīta līgumā ar publisko tirgotāju, ir saprotama koģenerācijas elektrostacijā faktiski uzstādītā elektriskā jauda. Pārbaudot un novērtējot izskatāmajā lietā noskaidrotos faktiskos apstākļus un iegūtos pierādījumus, apgabaltiesa konstatējusi, ka pieteicējas koģenerācijas elektrostacijā faktiski uzstādītā elektriskā jauda atbilst tai jaudai, kas ir norādīta pieteicējas iesniegumā, uz kura pamata iestāde ir pieņēmusi lēmumu par tiesību piešķiršanu pieteicējai pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros.

Līdz ar to apgabaltiesa secināja, ka izskatāmajā gadījumā neiestājas noteikumu Nr. 221 35.^{2}punktā paredzētie apstākļi. Apgabaltiesa atzina, ka izskatāmās lietas faktiskie apstākļi atbilst noteikumu Nr. 221 45.^{2} 2.apakšpunktā paredzētajam tiesiskajam sastāvam, un norādīja, ka atbilstoši šai tiesību normai iestādei bija jābrīdina pieteicēja par sekām, kādas var rasties, ja ir neatbilstības starp faktiski uzstādīto jaudu un līgumā norādīto jaudu, un jādod pieteicējai minētajā normā paredzētais termiņš konstatēto neatbilstību novēršanai.

Ievērojot minēto, ir kļūdains kasatora apgalvojums, ka tiesa noteikusi iestādei pienākumu nosūtīt pieteicējai brīdinājumu par noteikumu Nr. 221 35.^{2}punktā konstatētajām neatbilstībām, lai gan par šīm neatbilstībām minētajos noteikumos nav paredzēta brīdinājuma sūtīšana.

[3] Papildus senatoru kolēģija konstatē, ka kasācijas sūdzībā nav norādīts, ka apgabaltiesa nepareizi konstatējusi un novērtējusi faktiskos apstākļus un pierādījumus. Tieši pretēji – kasators neapšauba apgabaltiesas konstatēto un ar pierādījumiem pamatoto, ka pieteicējas koģenerācijas stacijā uzstādītā (faktiskā) elektriskā jauda atbilst pieteicējas iesniegumā un pieteicējai izsniegtajās atļaujās norādītajai jaudai. Tāpat kasators nenorāda nevienu argumentu, kas liecinātu par pieteicējas negodprātīgu rīcību, kuras nolūks ir saņemt no valsts lielāku atbalstu, nekā pieteicējai faktiski tas pienākas. Kasators arī neapšauba, ka pieteicējas koģenerācijas stacijā tiek saražota un pārdota enerģija, izpildot ar SIA „Enerģijas publiskais tirgotājs" noslēgto līgumu. Faktiski kasators uzstāj vienīgi uz to, ka līgumā norādītais jaudas apjoms (kas ir mazāks par faktiski uzstādīto) neatbilst iesniegumā norādītajam jaudas apjomam. Taču kasators nenorāda nevienu argumentu, kāpēc nav ņemams vērā faktiski uzstādītās jaudas apjoms, kas atbilst iesniegumā norādītajam. Šajā sakarā kasators arī neatspēko tiesas norādīto, ka nav pieļaujama tiesību normu formāla piemērošana, kā arī nenorāda nevienu argumentu par tiesas skaidroto, kāpēc līgumā ir norādīta faktiskajai situācijai neatbilstoša informācija.

Ievērojot minēto, kā arī apstākli, ka pieteicējas koģenerācijas stacijā uzstādītā faktiskā jauda atbilst pieteicējas iesniegumā un pieteicējai izsniegtajās atļaujās norādītajai jaudai, ir nepamatots kasatora viedoklis, ka tiesa nav ievērojusi samērīguma principu. Kā jau minēts, tiesa ir skaidrojusi noteikumu Nr. 221 tiesību normu jēgu un ir norādījusi, kādās gadījumos atbilstoši likumdevēja mērķim ir nepieciešams samazināt komersantiem elektroenerģijas obligātā iepirkuma apjomu, lai tādējādi nodrošinātu valsts atbalsta pareizu izmantošanu un visas sabiedrības intereses, taču izskatāmais gadījums tāds nav.

[4] Ņemot vērā minēto, senatoru kolēģija atzīst, ka kasācijas sūdzības argumenti nerada šaubas par tiesas sprieduma tiesiskumu. Lietā nav risināmi sarežģīti tiesību jautājumi, kuru dēļ kasācijas tiesvedībai būtu nozīme judikatūras veidošanā. Ievērojot minēto, kasācijas tiesvedības ierosināšana ir atsakāma.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.^{1}panta otrās daļas 2.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar Būvniecības valsts kontroles biroja kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2021.gada 22.novembra spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore D. Makarova Senators V. Poķis Senatore L. Slica